

fra, at Finansministeren har ment det samme, da han fremsatte Lovforslaget. Jeg erindrer, at Udtrykket „Begyndelsesløn,“ i den Paragraf, som handler om Tjenesteboliger, af Finansministeren blev rettet til „Grundløn“, og denne Rettelse var ikke en reel Rettelse, men betegnedes udtrykkelig som en formel Rettelse. Der ligger altsaa ogsaa, at disse to Begreber, „Grundløn“ og „Begyndelsesløn“, maa dække hinanden.

Klaus Berntsen: Jeg takker den ærede Ordfører for den Forklaring, som han nu gav, og som stemmer overens med min Opfattelse. Den ærede Ordfører citerede en Rettelse af Finansministeren, og da Finansministeren er til Stede, vil jeg gerne høre, om Finansministerens Opfattelse er i Overensstemmelse med Ordførerens, thi det er jo for alle Tilfældes Skyld rart at have Sikkerhed. Anledningen til, at jeg har fremsat denne Forespørgsel, er følgende: Den Gang, der blev forhandlet mellem Politifunktionærerne og Justitsministeren om Lønsatserne, havde Justitsministeren udtalt, at han betragtede Grundlønnen som værende ikke alene det, man har forstaaet ved Grundløn, men ogsaa de Tillæg, som jeg nævnedes før, og da jeg personlig spurgte Ministeren, om han havde givet denne Fortolkning, svarede han: Ja, saaledes fortolker man Loven i Justitsministeriet. Men i Justitsministeriet gør man altsaa en Fortolkning gældende, som ikke svarer til den Opfattelse, der efter Ordførerens Sigende er Udvalgets, og nu vil jeg derfor gerne høre den højtærede Finansminister udtale sig. Hvem holder han med: Justitsministeren eller Udvalget?

Finansministeren (Brandes): Jeg har ikke i Sinde at udtale mig om, hvem jeg holder med. Jeg vil kun svare paa Spørgsmaalet angaaende Grundlønnen. Naar man har læst Lovforslaget og det nu til Lov ophøjede Forslag angaaende Stats-tjenestemændene, kan der formentlig ikke være Tvivl om, hvad Grundlønnen er. Det er Begyndelseslønnen i Forening med Alderstilløgene. Saaledes vil Finansministeriet fortolke Loven. Hermed maa det ærede Medlem stille sig tilfreds; at arbejde paa en Splittelse mellem Justitsministeren og mig vilde jo være det ærede Medlem uværdigt, han vilde aldrig falde paa noget saadant. Jeg kender det ærede Medlems Karakter fra mange Aars Samarbejde og ved, at man altid kun kan vente den loyaleste og behageligste Optræden af ham.

Klaus Berntsen: Selvfølgelig! Det kunde aldrig falde mig ind at søge at bringe Ufred mellem de to ærede Ministre. Naar jeg har fremsat dette Spørgsmaal, er det kun, fordi jeg har med Kommunerne at gøre, og det er ikke uvæsentligt for Kommunerne, hvad de efter Loven har at betale deres Politifunktionærer i Fremtiden. Det glæder mig, at den Fortolkning af Ordet „Grundløn“, som jeg altid har ment, man virkelig lovlig kunde gøre gældende, er stadfæstet baade af Ministeren og af Ordføreren, saa faar vi at se, hvorledes vi kan klare Ærterne i Fremtiden.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 94 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Postlov Nr. 288 af 9. Maj 1919.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 6794; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.)

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Kristiansen): Paa Udvalgets Vegne skal jeg anbefale Tinget at vedtage de af Udvalget stillede Ændringsforslag, der kun er faa og mindre væsentlige. Under Nr. 1 foreslaar Udvalget, at Portoen forhøjes for Tryksager, Vareprøver og blandede Forsendelser for Vægte over 250 g. Denne Forhøjelse foreslaas for delvis at kompensere, hvad man foreslaar under Ændringsforslag Nr. 2, nemlig en Nedsættelse af Forhøjelsen for Avisportoen Vedkommende. I Lovforslaget er der ikke foreslaaet nogen Forhøjelse af Portoen for Tryksager og Vareprøver, idet man nærede den Opfattelse, at Portoen for 1ste Vægtsats for disse Forsendelser